

De Moeial

3

Inhoud

Я ЛЮБЛЮ СОФИЯ!!!

Van 31 oktober tot 2 november ging in Sofia het Internationale Studenten Pers Seminarie van de International Union of Students door. Aangezien ik doorgaans uitstekend met Bulgaren opschiet, werd ik ernaartoe gestuurd. Ik vertrok op zaterdag 29 oktober met een kleine Tupolev van Balkanair.

De fakulteit van Joernalistiek van de Kliment Ochridsky-universiteit van Sofia.

naar Athene en we stonden in de transit-zone afscheid te nemen. "Ik hoop maar dat er in Griekenland overall kondooms te verkrijgen zijn.", zuchtte ze nog, "Ik heb er wel bij, maar of dat er genoeg zullen zijn...". Ik schudde haar de hand en ging er vandoor, naar de aankomsthal waar een NSCB-lid (National Student Council of Bulgaria) mij zou staan op te wachten. Zou, inderdaad. Er was natuurlijk geen kat te zien. Ik bleef een tijdje door de hal ijsberen. Uiteindelijk besloot ik mij tot de informatiebalië te wenden. Ik legde mijn geval uit aan een dame. "Wacht,", zei ze, "ik zal eens naar NSCB telefoneren.". Ze telefoneerde. "Ja, daar is natuurlijk niemand.", zei ze, "Het is zaterdag. Ga naar een hotel en wacht daar tot maandag en maandag gaat u naar het

< vervolg op pagina 2 >

Rozegeur, maneschijn...

Opgelucht kwam ik in Sofia aan. Ik had de vlucht namelijk doorstaan aan de zijde van een meisje met Antwerpse tongval, die het aldoor had gehad over het inbouwen van het aankondigen van het kondoom als spelelement bij het bedrijven van de liefde. Deze tirade was slechts onderbroken geweest door het zinnetje "Eik, ik zèn vegetariër!", waarbij de schijfjes salami van haar bord in het mijne vlogen. Maar ik was bijna van mijn wandelende AIDS-brochure verlost: zij ging door

1 t/m. 4

'Ja ljoebloe Sofia!'

5

Een hulpkreet uit Jette: 'hulp! Hulp!' Vergeten wij het A.Z.?

6

Bart bezoekt de Bervoetssuite, door Wannes.

7

Een interview met 'Joenost', een Russisch blad. Nika zet haar beste beentje voor.

8&9

De kultuurkrant, over twee pagina's.

10

VAKA heeft iets te zeggen. Boekbespreking: een kritiek over het gevaar van sociobiologie.

11

Architekten aller landen, verenigt u: ASA en EASA.

12

Herinnert u zich nog het filmcolloquium? Wij in ieder geval wel!

13

Boekbespreking over het boek van V.O.

Ook nog: 40 jaar mensenrechten... Je zou het niet zeggen!

14

Boulez blijkt dan toch nog nen braven te zijn. Voor hem een eredoctoraat.

15

AGENDA van VUB-activiteiten.

16

Taxistop, berichtjes.

Я ЛЮБЛЮ СОФИЯ,

<vervolg van pagina 1>

bureau van NSCB. Hebt u het adres?". Ik knikte. Ze gaf me een adres van een bureau waar ik een hotel moest gaan vragen. Ik wisselde 200 DM voor 194 leva. "Taxi?", vroeg een man, ik zei "Ja.". Ik gaf hem het papiertje dat de vrouw mij net gegeven had. Toen had je de poppen natuurlijk aan het dansen. Eenmaal op de autostrade van de luchthaven naar het centrum begon die kerel over zwart wisselen te zeuren. Ik wilde absoluut niet. "Geeft niet.", zei hij, "Waar moest u ook weer naartoe?". "Ik heb u het papiertje toch gegeven?". "Papiertje? Welk papiertje?". Nu ja, uiteindelijk vond hij het toch toevallig in zijn zak terug. Zonder verdere problemen raakte ik in een Balkantoerist-buro. "Ik zoek een hotel tot maandag.", zei ik. "Hotel Edelweiss.", zeiden ze, "Dat is niet te duur.". "Goed.". De taxichauffeur, die was blijven wachten, wist meteen waar hotel Edelweiss zich bevond. Ik kreeg er kamer 505. Het was er zo koud dat ik meteen onder de wol kroop met al mijn kleren aan. Zo las ik "Liefde in tijden van cholera" tot ik sliep en werd om 5 uur weer gewekt door voorbijrijdende trams. Ik las verder tot 8 uur en ging toen naar beneden. "Kan je hier ontbijten?", piepte ik tegen een jongeman achter de receptie. Ik merkte dat mijn stem er tijdens de nacht vandoor gegaan was. "Hier niet.", glimlachte deze vriendelijk, "Maar ik geef je een bon, en daarmee kan je hieertegenover in hotel Denkoglu ontbijten.". "Dankjewel.", zei ik blij, want eten was al van op het vliegtuig geleden. Met de bon stak ik de straat over en ging naar de receptie van hotel Denkoglu. "Waar kan ik hier ontbijten?" "Ontbijten?" "Ja, ik kom van hotel Edelweiss.". Ik toonde de bon. "Wat is dat voor een bon? 't Is ook altijd hetzelfde met hotel Edelweiss. Wij weten nergens van.". Ik ging terug naar Edelweiss. "Ze willen mij geen ontbijt geven.". "Hoe, ze willen jou geen ontbijt geven? Maar ze

moeten! Ga maar terug." Ik ging terug, alsmat harder piepend, maar werd door Denkoglu onbarmhartig weer naar buiten gestuurd. 'Nondepiepies, dan eet ik maar niet.', besloot ik heldhaftig. Ik nam mijn boek en ging een paar uur in een park zitten. Toen ik bevestigingsverschijnselen begon te vertonen (het was daar namelijk ijskoud) zocht ik op een stadsplan naar Stamboliiski Boulevard, waar het bureau van NSCB zich bevond. Op mijn notablok schreef ik op welke straten ik moest nemen om er te geraken. Zo ging ik op stap. Na anderhalf uur had ik de Boulevard dan toch gevonden, en toen pas ontdekte ik dat het nummer 11 (NSCB) op 100 meter van het parkje lag. Ik keek nog eens op het stadsplan en kon mijzelf troosten met de gedachte dat dat onmogelijk te zien was op dat plan. Ik stapte het gebouw binnen en vond een peeke achter een balie. "Is er hier iemand van NSCB?", vroeg ik hem in alle talen die ik min of meer beheerste. Het mannetje amuseerde zich kostelijk bij al mijn pogingen. Hij gaf te verstaan dat hij alleen maar Bulgaars sprak. "Seminar?", vroeg hij toen. "Da!", piepte ik in mijn beste Russisch uit. Hij lachte en goot toen een stortvloed van Bulgaars over mij heen. "Njet Bulgarski, njet Bulgarski.", zei ik wanhopig. Hij vond dat blijkbaar weer ontzettend grappig, nam potlood en papier en schreef iets op dat er uitzag als een adres. Toen zei hij "Taxi.". Vrolijk zwaaide hij me na toen ik naar buiten ging.

Intussen was ik flauw van de honger. Ik stapte een soort kantine binnen en zei in alle talen die ik min of meer kende dat ik graag iets zou eten. Het vrouwtje waartegen ik sprak en die achter een kassa zat was eveneens in de hoogste mate geamuseerd door mijn gebrabbel. Ze deed teken er helaas niks van te verstaan. Ik ging de kantine zelf in en vroeg in Engels, Duits, Frans en (je weet nooit) zelfs Nederlands aan een tiental mensen of ze een van deze talen spraken, voor een

<vervolg op pagina 3>

"СТУДЕНЦЕСКИЙ МЕРИДИАН"

- Olga, wil je me iets vertellen over je blad, de Studentcheskyi Meridian?

- Natuurlijk. Ons blad is een studentenkrant, die in een oplage van 826.000 exemplaren over de Sovjetunie wordt verspreid. We hebben een professionele redactie, die de teksten schrijft, en een studentenredactie die zich voornamelijk bezig houdt met het corrigeren.

- Hoe vaak verschijnt de Meridian?

- Maandelijks. Maar de dead-line is 3 maanden voordat het blad verschijnt. Dit maakt het erg moeilijk voor ons om actuele onderwerpen te behandelen. Het wordt gesubsidieerd door de Studentenbond, het Centraal Komitee van de Komsomol en het Staatskomitee voor Opvoeding.

- Welke onderwerpen behandelen jullie?

- Soms hebben we speciale artikels over andere studentenbladen. De meeste teksten gaan echter over de Komsomol en over onderwijs en opvoeding. We hebben veel contact met andere kranten, en nemen vaak dingen van hen over. We schrijven ook veel over de sociale en politieke problemen van studenten. Het grootste probleem in de Sovjetunie voor studenten is op dit moment het onderwijs-systeem. Dit is namelijk niet goed genoeg. Er is een grootscheepse herziening van dit systeem aan de gang, we doen al het mogelijke om het te veranderen. - Wat vind je van dit seminarie?

- We hebben weinig echte problemen, maar ik maak hier veel goede contacten. De vergaderingen zijn een beetje saai, maar ik maak hier veel vrienden en voortaan kunnen we samenwerken. Ik hoop dat we elkaar weer zullen ontmoeten in Moskou ofzo.

Ik moet je nog vertellen dat er - dank zij de nieuwe politiek van Gorbatsjov - nieuwe rubrieken kunnen komen zijn in de Meridian. Er is een rubriek over de relaties

<vervolg op pagina 4>

Я ЛЮБЛЮ СОФИЯ,
<vervolg van pagina 2>

mevrouw "Deuts! Deuts!" roepend rechtveerde.

"Ik zou graag iets eten.", zei ik, "Maar ik weet niet wat er is. Ik spreek geen Bulgaars.". Ze lachte. "Wil je iets eten wat ze in Italië eten?" vroeg ze. Ik zei "Ja." "En Coca-Cola?" "Graag.". Ik bedankte haar van harte en kreeg even later een pizza en een enorme beker cola. Weer was mijn leven voorlopig gered.

Toen ik weer op straat stond, merkte ik dat ik mij absoluut niet goed voelde. Ik ging dus terug naar hotel Edelweiss en lag daar als een gek te rillen en te klappertanden. Tegen de avond kreeg ik weer honger. Ik at alle chocolade op die ik meegenomen had als kadootje voor mijn goede vriend Petko, die ik hoopte terug te zien.

Gered!

De volgende ochtend deed ik geen poging tot ontbijten meer, maar wierp mij meteen voor een taxi, die mij naar het adres op het papiertje bracht. Dit adres bleek studentenstad Hristo Botev, blok 9 te zijn. Na enig zoeken vond ik er een meisje van NSCB. "Hallo,", zei ik, "ik ben Saskia uit België." Ze keek even alsof ze een spookverschijning zag. Toen bedolf ze mij onder de verwijten. "Waar was je, we waren allemaal doodongerust, we waren gewoon een paar uur te laat op het vliegveld, je had daar moeten wachten op ons, waar was je?". "In hotel Edelweiss." "Op Dimitrov Boulevard toch niet?" "Toch wel.". Ze kreunde. "Daar hebben we natuurlijk niet gezocht, we zijn alleen naar de grote hotels geweest. Gingen de deuren van je kamer een beetje dicht? Hoe voel je je nu?" "Ziek.", zei ik en vervolgde naar waarheid: "De deuren gingen wel een beetje dicht, hoor. Alleen die naar het balkon niet, maar je ziet, ik heb het overleefd.". Ik kreeg een vreselijke hoestbui. "Zal ik een dokter halen?" "Nee, dank je, 't gaat wel over." "Okee,", zei ze, "ik heet Tanja. Kom even mee naar boven, dan kunnen we je registreren.". Boven was een jongen

die helemaal hyper werd toen hij hoorde dat ik het Belgische meisje was. "Waar was je? We hebben je overal gezocht.". "Ze was in hotel Edelweiss.", zei Tanja, "En ik denk dat ze dringend iets warmes nodig heeft.". Ik kreeg een kopje thee, terwijl ze mijn paspoort aan een behandeling met stempels onderwierpen. "Je slaapt met een Hongaars meisje.", zei Tanja, "Het is kamer 920, we verzamelen om 12.15 beneden voor de lunch.". Ik zocht mijn kamer op en maakte kennis met Nika en Olga, die bij mijn aanblik meteen thee begonnen te zetten met behulp van hun reis-samovar. "Je was vermist!", zei Olga in het Engels, want Nika sprak alleen Russisch en Spaans, "Waar was je?".

Nika en Olga voor Alexander Nevsky.

Ik vertelde hen alles over hotel Edelweiss. Met volle overgave uitten ze hun medelijden. "Ga je mee naar de stad?", vroeg Olga toen, "We hebben nog 2 uur voor de lunch.". Nog voor ik kon antwoorden gaven ze mij elk een arm en zo togen we de trappen af, de tram op en de stad in. In de stad kregen we een woedende politiemann achter ons aan, omdat we over bloembakken gesprongen waren. Op de terugweg met de tram, viel deze eensklaps stil. Tot onze verwondering zagen we de chauffeur uitstappen en via het raam op het dak klimmen. Een paar minuten later sprong hij weer naar beneden en hop, de tram reed weer. Nu ik toch over het openbaar vervoer bezig ben, dit is heel goedkoop (omgerekend 1,2 fr.) en heel frekwent.

Op de bus naar de lunch ontmoette ik de heer Maurice Flanagan, uitgever van het Ierse jongerenblad "Young Citizen". Daar het inmiddels keihard was beginnen sneeuwen, zei hij: "Nice weather for skiing, isn't it?". "I don't know.", zei ik, want ik heb nog nooit geskied. Jullie kunnen waarschijnlijk wel geloven dat de lunch mij uitstekend smaakte.

Eerste meeting.

Na de lunch werden we naar de vergaderzaal gebracht. We kregen een hartelijk welkomstwoord van Josef Skala, de voorzitter van IUS. Daarna was het de bedoeling dat elk van de ca. 50 aanwezigen zich in 2 minuutjes zou voorstellen. Dat dit een ijdele bedoeling was, bleek al bij de eerste die zich voorstelde: 3 kwartier lang sprak hij over zijn krantje. "Jeezus!", zei het meisje naast mij, "Hier komt gewoon geen einde aan.". Ze nam de koptelefoon dank zij de welke wij naar keuze de Engelse, Franse, Duitse, Russische of Bulgaarse tolk konden horen. "Ik zet de Franse tolk maar eens op.". "Versta jij dan Frans?", vroeg ik. "Natuurlijk niet,", zei ze, "juist daarom.". Even later bleek ze mijn Hongaarse kamergenote te zijn. "Ha,", zei ze, "jij was vermist, hè? Waar was je eigenlijk, die arme Bulgaren waren in alle staten.". "Gewoon,", antwoordde ik, "in hotel Edelweiss.". Ze begon te lachen. "Zeg,", vroeg ze toen, "zou je het erg vinden alleen te slapen?". "Absoluut niet.". "Oh, want Paul en ik zijn verwoed plannen aan het maken om Oostenrijk en Hongarije te herenigen." "Goed idee.", moedigde ik haar aan. Toen was er de koffiepauze.

Diplomatiek incident.

In de koffiepauze werd ik aangeklampt door een grote zwarte man die zich voorstelde als komende van Madagascar. Hij sprak alleen Frans, en behalve ik spraken alleen de Roemenen Frans. Hij begon ook weer te vragen over mijn vermist-geweest-zijn en we praatten over

<vervolg op pagina 4 >

Я ЛЮБЛЮ СОФИЯ,

<vervolg van pagina 3>

vanalles en nog wat. Toen het gesprek stil viel, zei ik, omdat ik dacht dat het hem plezier zou doen: "Toen ik klein was, had ik een varken dat zo heette, Madagascar." De man was hier echter helemaal niet blij mee. Hij keek me even vernietigend aan en beende toen met grote stappen weg. "Wat is er aan de hand?", vroeg in het Duits een Bulgaar die had staan toekijken. Ik legde het uit. Hij heette Peter en werd enorm geestdriftig toen hij hoorde dat ik een varken had gehad. "Ja, maar het was een stoffen varken.", zei ik, doch Peter was al honderduit aan 't vertellen over zijn studierichting: Landbouw. Hij verloor hierbij zelfs zijn Bulgaarse discipline, want toen de vergadering herbegon, bleef hij maar over alle mogelijke aspecten van het boerenbedrijf praten. Gelukkig ken ik hier ook het een en ander van, zodat het een relatief interessant gesprek werd. (Beknopt verslag verkrijgbaar op De Moeial, niet allemaal tegelijk, alstublieft).

Opera.

Na het heerlijke diner, werden we naar een zaal gebracht waar we konden genieten van een uitmuntende opvoering van de "3 Stuiversopera" van Bertolt Brecht, door het Studententheater van Sofia. Vooral op het einde was er veel hilariteit, toen alle mannelijke leden van het seminar uit de zaal werden gehaald voor een walsje met een van de prostituées uit het stuk. Vooral de man van Madagascar zorgde voor animatie door "Je ne veux pas!" (X 2) te schreeuwen, waarop het hele bordeel aan hem kwam trekken en met hem een rondedansje maakte.

Meeting 2.

Na het ontbijt, dat we in een soort van diskotheek hadden genuttigd, moest iedereen een workshop kiezen. Met mijn tijdens het ontbijt gemaakte vriend Jaroslav, koos ik

voor de workshop "Practical Problems". Helaas, deze workshop begon ermee dat iedereen zich moest voorstellen. Dit duurde dus weer de hele voormiddag, daar niemand behalve de Roemenen (onvrijwillig) zich aan de tijdslimiet hield. Jullie moeten weten dat de Roemenen zich vreselijk arrogant en pedant gedroegen, en dus een dito behandeling kregen. Ik geef een voorbeeld:

Roemeen: "Ik heb reeds alle werelddelen afgereisd. Ik ben in meer landen geweest dan jij ooit zult zien."

Ik: "Is het dan zo gemakkelijk voor Roemenen om te reizen?"

R: "Nee. Het is haast onmogelijk voor gewone Roemenen om te reizen."

I: "Oh."

R: "Maar ik ga waarheen ik maar wil. Meestal vergezel ik Roemeense delegaties naar het buitenland. Trouwens, ik kan ook bepalen wie er op reis mag gaan en wie niet. Jou nodig ik hierbij uit naar Roemenië. Ik zal je tonen dat alles wat er bij jullie in de kranten staat over Roemenië grof gelogen is."

Zo'n gastjes waren dat dus.

In de Sofia!

Na de lunch bleek dat -een enkeling uitgezonderd- niemand zin had om verder te vergaderen. De organisatoren besloten dan ook de bus naar het centrum van Sofia te laten rijden, in plaats van naar de vergaderzaal. Peter tikte mij op de schouder: "Als je wil, zal ik je Sofia tonen. Ik ken deze stad goed." "Leuk!", zei ik. Hij gaf mij een arm en we gingen op pad. "Ik stel voor het museum van de revolutie te bezoeken.", zei hij. Mijn enthousiasme daalde zienderogen: "Ik heb dat in Warschau al gezien." "O, maar dat van Sofia is veel uitgebreider, dat mag je gewoon niet missen." Ik verzoende mij dus maar met mijn lot, maar hoezee, het museum was gesloten!

"Wat jammer nu!", jammerde Peter.

"Ja, wat jammer nu!", zei ik, zo

<vervolg op pagina 5>

<vervolg van pag. 2>

tussen de studenten, een rubriek over morele problemen, zoals de relatie tussen jongens en meisjes, tussen ouders en kinderen, tussen studenten en jonge arbeiders.

Verder is er een open rubriek gekomen voor Engelstalige artikels. Iedereen die in deze taal wil schrijven, kan dat doen. Er is ook een rubriek voor pennevrienden. Misschien kan jij in De Moeial schrijven dat iedereen die wil schrijven met jongeren uit de Sovjetunie zijn of haar adres, leeftijd, talenkennis en eventuele hobby's op een blaadje aan jou geeft, en dat jij die dan naar mij stuurt? Dan zet ik ze in de Meridian. -

Dat is een heel goed idee.

- We beginnen nu ook buitenlandse en Sovjetrussische filosofen en psychologen te publiceren, Freud bijvoorbeeld. Lange tijd was schrijven, praten en lezen over Sigmund Freud verboden in de USSR. Nu mogen we erover schrijven. We vinden dat iedereen zijn mening erover maar zelf moet vormen. Er kunnen nu ook veel artikels verschijnen over de binnenlandse politiek van de USSR. Voordien mochten we alleen kritiek geven op het beleid van de andere landen, maar niet over onze eigen politiek. We schrijven vooral over de problemen van jongeren. Er komen nu vaak jongeren naar onze redactie om hun mening over de problemen te vertellen. Ze geven ons ook ideeën voor nieuwe artikels. We krijgen ook heel veel lezersbrieven. Alleen al dit jaar hebben we er 30.000 gekregen, dat is een absoluut rekord. Het toont aan hoe betrokken de jongeren zich voelen bij de onderwerpen die we aansnijden.

Iedereen die dus wil
korresponderen met mensen
uit de Sovjetunie, gooie zijn
gegevens in de Moeialbus, of
geve ze aan mij.
Saskia.

Wordt Jette naar de haaien geholpen? - Inleiding -

In tegenstelling tot wat sommigen zouden kunnen denken, ligt de kampus Jette niet ergens op Mars, maar toch wel erg ver en geïsoleerd van kampus Oefenplein in Etterbeek.

Jette wordt ondanks alles bevolkt door zowat een tiende (1/10) van alle VUB-studenten. Immers, vanaf 2de kan moeten (!) alle dokters, apothekers en tandartsen in spe naar de kampus bij het AZ verhuizen. Ook voor Kinestudenten geldt dit, maar die hebben in 2de kan wel nog veel les op het Oefenplein.

Iedereen die al eens Brussel doorkruist heeft, weet hoe ver deze twee kampussen uit elkaar liggen: met het openbaar vervoer doe je er, als je geluk hebt, een uur over; maar twee uur op tram en/of metro en bus mag je niet verwonderen.

Het doortrekken van de metrolijn vanuit station Heizel tot aan het AZ zou ons enorm verder helpen, zelfs een minder kronkelende bus betekende al een reuze verbetering. Ik heb me laten vertellen dat men al jaaaaren ijvert voor een verlenging van metrolijn 1, maar blijkbaar zijn de lobby-krachten van de VUB (en iedereen zal wel weten dat (ook) wij

die hebben) daar niet groot en sterk genoeg voor. En dat hoewel het hier toch gaat om zowat 2500 mensen - personeel AZ, personeel VUB en studenten - en daar bovenop nog eens een hele hoop patiënten en hun bezoekers.

Bovendien heeft de academische overheid voor kort besloten dat meer congressen in Jette moeten plaatsvinden. Bijeenkomsten die in het verleden in Etterbeek doorgingen of dat zouden hebben gedaan, komen nu bij ons Jette terecht. Ook deze kongressisten zijn potentiële MIVB-klienten. Hoewel de meerderheid van hen wel een wagen zal hebben, tenminste als men afgaat op de overlast aan auto's op de kampus tijdens een kongres. Als je dus ooit eens een kijkje wil nemen op de groene kampus, of als je eens je verre mede-VUB-ers wil bezoeken, zorg er dan voor een kongresloze dag uit te kiezen, anders vind je geen parkeerplaats.

Dit parkeergebrek werd al bestudeerd doort de grote bazen en binnen afzienbare tijd krijgen we er dan een mooie parkeervlakte met boompjes en struikjes bij (althans, we hopen dat er wel degelijk groen aan te pas

zal komen). Je ziet, als het gaat om het comfort van buitenstaanders, kortom om het imago van onze geliefde unief, dan schieten de heren van de M meteen in aktie. Maar wee je arm studentengebeente als je nu denkt dat diezelfde hoge heren in hun sloffen schieten a;s ze iets positiefs zouden moeten doen voor het interne heil, voor studenten en/of personeel dus (professoren meestal uitgezonderd). Integendeel, in Jette breekt men liever gevestigde structuren af. Om enkele voorbeelden aan te halen: de kwesties restaurant, gezondheidscentrum, videodienst, sportinfrastructuur en talencentrum. Deze zijn er immers niet, of ze staan op de lijst van de bedreigde soorten.

Lucifer dacht of denkt er nog over, of begint eraan te denken, resp. het restaurant, het gezondheidscentrum en nu de videodienst op te doeken. Maar over deze kwasi geheime ondermijning van het Jetse leven zal ik het een volgende keer hebben. (Geheim, omdat we van "de" plannen alleen via geruchten horen, of omdat we voor voldongen feiten geplaatst worden.)

Taliesin the Merlin.

Я ЛЮБЛЮ СОФИА,

<vervolg van pagina 4>

welgemeend mogelijk. "Dan toon ik je de kathedraal Alexander Nevsky maar.", zei Peter. "Maar ik waarschuw je: hij is gebouwd met het zweet en het bloed van de arbeiders.". "Dat is toch met de meeste kathedralen zo?", zei ik. Desalniettemin was zowel het innerlijk als het uiterlijk van de kathedraal erg mooi, en we brandden er een kaarsje. Even later vonden we Nika, Olga, ene Valéry en Jaroslav en we trokken ons terug in een tea-room waar alles op was behalve een

vreemd soort ijs met een blauwe kleur (maar wel lekker!) en koffie (uitzonderlijk vies).

's Avonds werd er nog even kort vergaderd. Hier vertelde Abdul (Afghanistan) over de moeilijkheden die je hebt als je een krant wil maken terwijl de bommen je rond de oren fluiten. Daar hij mij beloofd heeft me een artikel te sturen over de toestand in zijn land ga ik hier voorlopig verder niet op in.

Na deze vergadering was er avondeten en fuif. Na de fuif, op weg naar het studentenhuus waar we sliepen, vonden Jaroslav, een Bulgaar genaamd Basil en ik een

jong hondje in de sneeuw. We haalden het aan en toen volgde het ons. "Ik denk dat het kou heeft.", zei Basil. "Ik denk dat het honger heeft.", zei Jaroslav. "Ik denk dat het bang is.", zei ik. Dus besloten we het mee te nemen. Daar hadden we echter buiten de konciërge gerekend! Het hondje moest bij haar blijven en we zagen het nooit meer terug.

Lang Leve Kliment Ochridsky!

De volgende ochtend brachten we door aan de universiteit van Sofia.

<vervolg op pagina 6 >

DE BERVOETSSUITE

Deze jongen is sinds kort een heuse kulturfreak geworden. Noodgedwongen ontdek je tussen de lukraak uitgekozen activiteiten van happy fews (ze leken toch erg blij, altijd, en veel volk was er ook nooit) wel eens wat bruikbaar.

Zo ook op die dinsdag 18 oktober, op zo'n hippe avond van het Brusselse Masereel (die dus wel degelijk Frans heette, en niet Fons, zoals wel eens gesuggereerd wordt, zie vlak na het volgende haakje) Fonds.

Anderen gaan dan kijken naar harig tuig met namen als "Dinosaur Jr." in de AB, ik laat me op zo'n dag verleiden tot een avondje Wannes Van de Velde, d.m.v. zijn achternaam somtijds gehouden voor een wielrenner.

Nu. Een verkoopsstunt bleek plaats gevonden te hebben, want het eerste deel van het programma werd enkel

gevuld met muziek der Wannes's (heb ik nooit begrepen, die bezittelijke voornaamwoorden) orkest, bestaande uit 4 lui, waaronder een grijzende man, die, -zo verried de aanwezigheid van 5/6 van het Brussels Brecht-Eislerkoor- ook de komponist was van hun bekendste werken, als daar zijn: "Ma, ik wil een boterham", "Den Stofjasch", etc. Nu. Spelen deden ze. Eerst wat filmmuzak, best wel mooi, een anarchistiese schilder had er ook wat mee te maken, meen ik uit het Antwerps opgemaakt te hebben. Goed. Mooi was dit wel. Maar wat te vrezen was, gebeurde ook: onze

grijze vriend moest zodanig even skoren door een eigengemaakte kompositie aan te voeren, en hier zelfs de drie andere muzikanten bij te betrekken.

Modern, heette het. Teringherrie, noemde ik het. Met z'n allen een kakafonie gaan toeteren/fiedelen en dan maar hopen dat niemand merkt dat het daar eigenlijk op neerkomt. "Zijn ze al begonnen?", vroeg krities mijn zuster naast mij. "Je reinste grindcore is dit.", replikeerde ik dan maar. Enige verademing bracht een vrouw in het publiek - duidelijk geen Brecht-Eislerkoorlid (ze had baard noch bril)- die op een gegeven ogenblik een opkomende niesbui wist te hervormen tot een vreemdsoortige blafhoest, of een boer, zo u het enigszins platvloerser wil.

Wat betreft grijsjes kompositie kon ik me - geïnspireerd door hun aanwezige uiterlijkheden - duidelijk een beeld vormen van hoe dit zou klinken met zang van wat gemeenzaam 'Het Koor' wordt genoemd. DIT IS GEEN HINT. Nee.

Het tweede deel dan maar. Zelfde verloop als 1, met dit verschil dat Wannesch nu zong. Eerst in het Antwerpsch (een dialect waar hij -zo zei hij zelf- sinds een tijdje beschaamd over is) wat duidelijk vlotter en echter overkwam dan zijn zgn. universele teksten over Fred Bervoets'schs schil-derijen op alweer van die flutdeuntjes, ja, saai was dat. Mensen die van besprekingen alleen de laatste zin lezen, want dom, gehaast, Yuppie of Chinees, zouden een verkeerde indruk gekregen kunnen hebben, daarom heb ik deze laatste zin (deze!) er maar bijgezet. Krek zo.

Bart.

Я ЛЮБЛЮ СОФИЯ,
<vervolg van pagina 5>

Meer bepaald in de fakulteit van de Joernalistiek. Ook hier werd bijzonder hard gezaagd: alleen de Bulgaren zelf letten nog op. De universiteit van Sofia heet Kliment Ochridsky en ze bestaat dit jaar 100 jaar!!! Daar kan de VUB wel een puntje aan zuigen!

Na het middagmaal volgde de plenaire slotzitting, waarin elke delegatie om de beurt een woord van dank uitsprak aan het adres van IUS en NSCB. En toen (snif) was er de afscheidsfuif. Deze vond plaats in een jeugdclub, maar omdat wij daar waren, mocht er die avond geen jeugd in. En om de jeugd buiten te houden, hadden ze de zaal laten bewaken door soldaten met (echte) geweren. Toch werd het een leuke avond. Er was een koud buffet, op een grote tafel, en bovenop die tafel stond een kleine salontafel en bovenop die salontafel stond een vaas met bloemen, en rond die vaas stonden kommetjes met iets in dat

ijskoud aanvoelde en er uitzag als kippesoep met een groene schijn. Openstaand voor andere kulturen besloten Jaroslav en ik allereerst van deze Bulgaarse specialiteit te proeven. We zetten de kommetjes aan onze lippen en... "Stop!", riep Peter, "Niet van drinken! Dat is maar versiering!". De rest van het eten was wel heel goed eetbaar (ik praat hier zoveel over eten, zeg!). De stemming was behoorlijk goed: overal werden moppen verteld, met als meest frekwente onderwerpen: Stalin en Brezjnev. (Wie er eentje wil horen moet maar naar de Moeialvergadering komen.). De rest van de avond brachten Jaroslav en ik door met walsen. Dat kwam namelijk zo: al een uur was een kerel tegen ons aan het zagen over zijn studentenvereniging: de Bulgaarse Vereniging van Katholieke Studenten. Aanvankelijk waren we natuurlijk geïnteresseerd, maar na een tijdje niet meer, dus gingen we maar dansen om aan hem te ontsnappen en we moesten wel walsen, want dat was het enige dat

< vervolg op pagina 7 >

Я ЛЮБЛЮ СОФИЯ, <vervolg van pagina 6>

we konden. En die man bleef maar aan onze tafel zitten. Toen we doodmoe waren, besloten we naar het studentenhuus terug te keren. Basil en de katholieke man gingen mee. Onderweg begon Basil verschrikkelijk vervelend te doen tegen mij. Ik negeerde hem gewoon, maar Jaroslav, die het beu werd, gaf hem opeens een enorme dreun. Basil werd natuurlijk woest, dus Jaroslav en ik zetten het op een rennen. De katholieke man begon ook te rennen, waarschijnlijk om niet alleen door het donker naar huis te moeten, en daarachter volgde Basil, de ergste verwensingen roepend. Zo stormden we blok 9 binnen, de trappen op en konden Jaroslavs deur net voor de neus van Basil dicht klappen. Hysterisch begon hij op de deur te bonken: "Wacht maar tot Jaroslav weg is, meisje, dan ga je nog wat meemaken!" "Wanneer ga je weg?", vroeg ik. "Over 6 uur.", zei Jaroslav. Het was 1 uur 's nachts. Omdat Basil nog steeds de deur aan het molesteren was, praatten we over koetjes, kalfjes, glasnost en perestrojka tot Gunthart, Jaroslavs Oostduitse kamergenoot, ook terugkwam van de fuif. "Basil niet gezien?", vroegen wij. "O, Basil, die ligt beneden in de gang te slapen." Zo kwam alles toch nog goed, die avond, maar ik vertel dit maar om te illustreren dat het daar niet helemaal ongevaarlijk was, in Sofia. Toen we de laatste keer de tram namen, Lilli, Maurice en ik, gebeurde er ook nog iets spektakulairs: door de verschrikkelijke sneeuwval ontspoorde de tram en ging angstwekkend schuin hangen. De chauffeur riep dat we allemaal aan de rechterkant moesten gaan staan, ten einde de tram in evenwicht te houden. Toen kwam er een andere tram in volle vaart aan, botste met een donderende knal tegen de onze en ja, onze tram vloog weer in de rails. We konden gewoon verder rijden.

Gaat allen in vrede.

Saskia.

ЮНОСТ

Met (Vero)Nika Marchenko, redaktrice van "Joenost" (Jeugd) praatte ik over haar blad.

Onze heldin in gesprek met Nika M.

- Welke onderwerpen worden er in Joenost eigenlijk behandeld, Nika?

- We schrijven over literatuur en over sociale problemen. Joenost heeft ook een speciale jeugdtribune, die "Kamer nr. 20" heet.

- Hoe is de redactie samengesteld?

- We hebben 2 professionele joernalisten, 4 studenten van de fakulteit voor Joernalistiek, waaronder ikzelf, en verder veel afgevaardigden van jeugd- en studentenverenigingen. De meeste redakteurs zijn ouder dan 21, maar de jongste is 12. De oudste is 30 jaar.

- Heeft de perestrojka- en glasnost-politiek van Gorbatsjov invloed gehad op Joenost?

- Ja, natuurlijk. Er is een nieuwe tribune in ons magazine, als resultaat van perestrojka en glasnost. Hierin behandelen we de problemen van jongeren en de sociale en politieke stromingen bij studenten en jongeren. Sinds anderhalf jaar hebben we een discussieclub waar iedereen naartoe mag komen, de deur staat altijd open. In deze club discussiëren we voornamelijk over de volgende onderwerpen:

1. de rol van jongeren in ons land.
2. jeugdkriminaliteit en wat te doen om de situatie te veranderen.

3. de jeugdkultuur en de fundamentele problemen van jongeren.

Met deze club gaan we binnenkort een actie beginnen voor de restauratie van het oude Moskou.

Ook deze club is het resultaat van perestrojka en glasnost. Nog een gevolg hiervan is dat we nu over ecologische problemen kunnen praten.

We praten nu ook over de Sovjet rock en we publiceren foto's van rockgroepen uit ons land.

We publiceren ook veel gedichten, zowel van Poesjkin als van nieuwe, jonge dichters. Ook maken we veel fotoreportages en zelfs "fototentoonstellingen" in Joenost.

Joenost wordt verspreid over de hele USSR, in 3.100.000 exemplaren. Het is het blad van de Schrijversunie. Maar ik zou graag nog wat over de discussieclub praten.

- Natuurlijk, doe maar.

- Het belangrijkste doel van deze club is het praten over de vele sociale problemen die we kennen, en welke invloed deze problemen hebben op het leven van jonge mensen. We krijgen voor Joenost ook veel lezersbrieven, waarin jongeren over hun problemen schrijven: over hun sociale positie, de positie van de burgers. - De jeugd is de toekomst van de hervormingen. De jongeren zijn erg geïnteresseerd in perestrojka en glasnost, maar velen geloven er niet in.

- Deze attitude heb ik ook gemerkt bij enkele niet-Sovjetrussische Oost-Europeanen op dit seminar. Ze staan erg sceptisch tegenover de hervormingen. "Misschien verandert er in de grote steden, als Moskou en Leningrad wel iets," zeiden ze, "maar op het platteland zal de nieuwe politiek van Gorbatsjov nog niet zo gauw doorsijpelen."

- Toch denk ik dat we ons zoveel mogelijk moeten inzetten voor de hervormingen, want ze zijn erg belangrijk. Laatst kregen we een lezersbrief op onze redactie van een jonge man en die noemde onze jeugd heel onrustig en heel moeilijk. Tja...

TENTOONSTELLING

LIEVE DE PELSMAEKER KERAMISCHE BEELDHOUWERKEN

Het oeuvre van Lieve De Pelsmaeker (16.03.'36 - 29.12.'84) neemt een bijzondere plaats in binnen de keramiekkunst.

Haar creativiteit werkte vernieuwend: met haar lyrisch-abstracte werken en met haar assemblages, ging ze aan het kunstambacht ver voorbij en met haar sonobielen (muziek voortbrengende keramieken) opende ze voor de keramiekkunst geheel nieuwe banen naar oneindig experimenteren dankzij die verruimde mogelijkheden.

Hierin ligt zeker het belang van haar oeuvre, dat bovendien trefte door het koppig doorzetten in de verwezenlijking van "een eigen visie" ontstaan uit idee en gevoel, zonder enige concessies aan makkelijke effecten.

Centrale Bibliotheek VUB - Gebouw B & C, niveau 1.
Tentoonstelling tot di. 24 jan. '89

Week: 9 - 21u,
zaterdag: 10 - 16u.

Organisatie i.s.m. het Centrum voor Vrouwenstudies en het Rectoraat VUB.

TENTOONSTELLING

PALESTIJNSE KINDERTEKENINGEN

Libanon - synoniem voor verdeeldheid, godsdienstgeschillen, geweld, oorlog...

Deze tentoonstelling bestaande uit een 50-tal kindertekeningen, toont hoe Palestijnse kinderen deze verscheurde leefwereld ervaren en weergeven.

Vernissage met receptie di. 6 december '88 - 20u - Gallery' - gratis

Tentoonstelling tot do. 22 dec. elke werkdag van 11 tot 17u in **Gallery' van 12 tot 24u in het Kulturkaffee.**

CONCERT

GALILEO'S LEFT WING

Galileo's Left Wing speelt voor tachtig procent Arabica Funk, frisse bewerkingen van voornamelijk Turkse en Noord-Afrikaanse melodieën afgewisseld met niet-alledaagse eigen composities. Deze groep is als een oase in het Belgisch muzieklandschap, die groëide uit een samenspel in o.a. Belçikal en Rai-Express met in België verblijvende immigrant-musici.

Luc Mishalle, saxofonist of eerder multi-instrumentalist (toerde in Noord-Afrika, Hong Kong...) speelt samen met **Jean Demey** (bas) - in Belçikal. Deze laatste verdiende reeds eerder zijn strepen bij André Goudbeeck, Cel Overberghe en een reeks befaamde dichters. **Ron van Eyckers** (drums) en **Danny De Cort** (gitaar) speelden tussen door bij zowat alle groten van de Belgische geïmproviseerde muziek.

Een geslaagde vorm van fusie-muziek die eerder over de grenzen dan in ons Belgiëland gesmaakt wordt.

Dinsdag 6 december '88 - 21u - Kulturkaffee - gratis

FILM

KLANK VERSUS BEELD IN DE FILM

Deze reeks geeft - weliswaar zeer summier - een overzicht van de relatie klank en beeld in de film.

L'ANNEE DERNIERE A MARIENBAD
- A. RESNAIS -
Donderdag 1 december '88
20u, Aula VUB, 50fr.

**CHRONIK DER ANNA
MAGDALENA BACH**
- J.M. STRAUB & D. HUILLET -
Donderdag 15 december '88
20u, Aula VUB, 50 fr.

KAFFEEPRAAT

DE SCHONEN EN HET BEEST

In september ging de Dienst Kultur op zoek naar uitsluitend vrouwelijke poëten met de bedoeling een 'dicht-avond' op te zetten in het Kulturkaffee.

Een oproep die thans zijn weerklank vindt in de poëzie-avond 'Kaffeepraat' - gepresenteerd door **Guido Lauwaert** onder de toch wel passende ondertitel 'De Schonen en het Beest'.

Guido Lauwaert zal volgende 'schonen' met bundel en met een al dan niet muzikale noot ten tonele voeren:

Lut De Block, Kristien Dejonghe, Rita De Meester, Pascale Goeyers, Jo Govaerts, Hanna Kirsten, Ellen Ogez, Henriette Putzeys, Mia Sneppe, Marijke Van Hemeldonck.

SPECIAL ACT: Het vrouwelijke jodeltrio 'De Edelweisen'.

Vrouwelijke studenten en niet-studenten niet-dichters - aspirant-dichters worden in dichte drommen verwacht teneinde de vrouwelijke minne-strelen een hart onder de riem te steken. Om toch vooral niet de seksistische toer op te gaan - ook het mannelijk geslacht mag zijn oor te luisteren komen leggen.

Woensdag 14 dec. '88 - 21u
Kulturkaffee - gratis

TICKET SHOP

op de Dienst Kultur kan je tickets kopen voor de produkties in de **Ancienne Belgique, de Beursschouwburg en de K.V.S.** Ook de programma's zijn bij ons verkrijgbaar. Op vertoon van je studentenkaart kan je genieten van een reductie. De ticket shop is open van maandag tot vrijdag tijdens de kantooruren.

C.J.P. KAART
een paspoort dat je over gans Vlaanderen een aanzienlijke **reductie** geeft voor allerlei **kulturele manifestaties** - ook deze van de Dienst Kultur. Verkooppunt op de campus: **Dienst Kultur**, van maandag tot vrijdag tijdens de kantooruren

WEDSTRIJD

FLANDERS EROTICA

Het Centrum voor Geboorteregeling en Seksuele Opvoeding, CGSO-Brussel, organiseert in samenwerking met de Dienst Kultur, in januari 1989 voor de derde maal 'Flanders Erotica': een wedstrijd voor erotische kunst (in de meest brede zin van het woord), waaraan gekoppeld een tentoonstelling.

Deze wedstrijd werd voor de eerste maal gerealiseerd in 1985 vanuit de idee seksualiteit in een ruimer emancipatorisch perspectief te brengen.

De editie 1989 staat open voor beginnende en professionele kunstenaars (elke plastische discipline, met inbegrip van fotografie, wordt toegelaten.) Een jury bestaande uit: Mevr. Lydia Deveen-De Pauw, hoogleraar kunstgeschiedenis VUB - Dhr. Willem Elias, kunstschrifticus en Dhr. Frans Minnaert, kunstenaar en directeur academie Anderlecht - zal een geldprijs van 20.000 fr uitreiken aan de kunstenaar die met zijn werk(en) het thema zowel artistiek als technisch het best benaderd heeft.

Vernissage vrij. 13 januari '89 - 18u - Gallery'

Nadien in het Kulturkaffee toekennen van de eerste en enige prijs,

gevolgd door een 'erotisch feest'. **Tentoonstelling tot do. 2 febr. '89** - elke werkdag van 11 tot 17u in **Gallery'** en van 12 tot 24u in het Kulturkaffee.

Info, reglement en deelnameformulieren:

-CGSO-Brussel - Peter L'Hoëst - 02/512 29 12

-Dienst Kultur - Marleen Vanherck - 02/641 30 87

Uiterste inschrijvingsdatum: 23 december '88

LUNCHVOORSTELLINGEN

**DE RECTOR
PROF. DR. S. LOCCUFIER
NODIGT UIT in het
PALEIS
VOOR SCHONE KUNSTEN**

di. 13 dec. om 12u40
MARCO ANTONIO CAMPOS

Gratis tickets op de Dienst Kultur, kantooruren.
s.m. de Fac. Letteren en Wijsbegeerte.

VAKA.

Het Vlaams Aktiekomitee tegen Atoomwapens is een samenwerkingsverband van organisaties en lokale afdelingen verspreid over heel Vlaanderen. Het staat boven de partijen en reeds tien jaar voelen alle mensen van goede wil zich er thuis.

Op voorwaarde:

1) dat zij geen vrede nemen met de waanzin van de wapenwedloop (met het bestaande arsenaal kan men de wereld meerdere keren vernietigen)

2) dat zij protesteren tegen het schandaal van de wapenwedloop (in '87 werden per minuut 81 miljoen fr. aan wapens uitgegeven terwijl tijdens diezelfde minuut 3 kinderen stierven van de honger).

Het VAKA heeft een permanent sekretariaat en geeft 4 keer per jaar een vredeskrant uit. En let wel, het VAKA wordt door geen enkele instantie betaald. De werking wordt gedragen door vele milde giften.

Wie meer informatie wenst knipt dit briefje uit en stuurt hem naar het sekretariaat:

VAKA, Muntstraat 8, 2000 Antwerpen.

Naam:.....

Adres:.....

...wenst tevens een gratis proefnummer van de Vredeskrant te ontvangen.

Handtekening:

Op de boekenplank...

GENETICA, ERFELIJKHEID EN IDEOLOGIE.

Nieuw rechts en het biologisch determinisme.

In de lente van 1975 kwam er een opmerkelijke academische publicatie uit bij de Harvard University Press: een boek over evolutietheorie geschreven door een mierenexpert, "Sociobiology: the new synthesis" door Edward D. Wilson.

Er werden al snel 100.000 exemplaren van verkocht (aan 25 dollar). Wat zo'n enorme interesse veroorzaakte, ook buiten de biologie, was de ongelofelijke reikwijdte van de stellingen. Wilson definieert in de inleiding de sociobiologie als "het systematisch onderzoek van de biologische basis van alle sociale gedrag". De auteur geeft dan in het boek een biologische verklaring van menselijke culturele uitingen als godsdienst, ethiek, stamvorming, oorlogsvoering, rassenmoord, samenwerking, concurrentie, ondernemingschap, konformiteit, indoktrinatie, haat, enzovoort.

Sociobiologie is een reduktionistische, biologisch deterministische

verklaring van het menselijk bestaan. De academische en populaire aantrekkingskracht van sociobiologie volgt onmiddellijk uit haar simplistisch, reduktionistisch programma en haar stelling dat de menselijke maatschappij zoals wij ze kennen onvermijdelijk is en het resultaat van een aanpassingsproces. Het is een wettiging van de status quo. Als de huidige sociale ordeningen het onvermijdelijke gevolg zijn van het menselijk genotype, dan kan niets van enige betekenis veranderd worden. De politiek-maatschappelijke reikwijdte van deze "wetenschappelijke" stellingen mogen ons duidelijk zijn. Kan het nog reaktionairder?

Geen wonder dat Business Week van 10 april een "genetische verdediging van de Vrije Markt" aanbiedt. Evenmin verwonderlijk dat de "nouveaux philosophes" en de vrij brede stroming van "nieuw rechts" (vanuit Frankrijk ook wel tot hier druppelend) de alchemistische

brouwsels van de sociobiologie als basis gebruiken. Wie op zoek is naar "wetenschappelijke" argumenten om ongelijkheid, apartheid, selectiviteit en concurrentie in de maatschappij; a-politisme; sociaal en politiek status-quo model; aanvaarding van het "natuurlijk" leiderschap wat op te tuten, komt goed aan z'n trekken bij de sociobiologie.

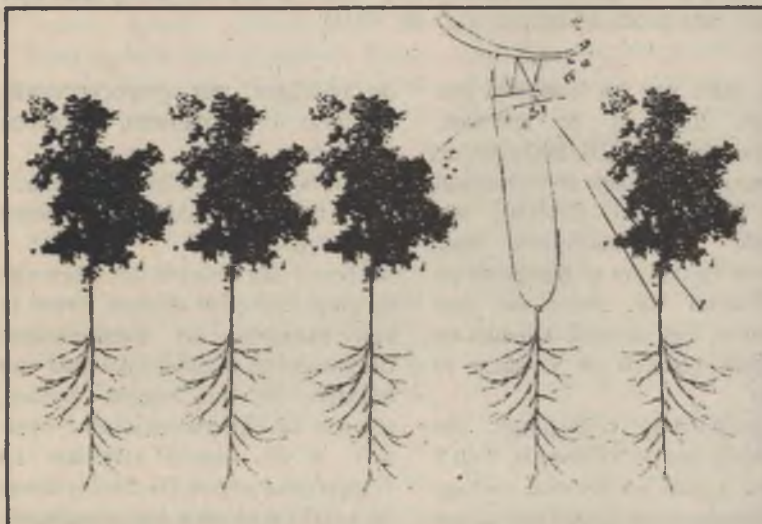
Dit is het onderwerp van GENETICA, ERFELIJKHEID EN IDEOLOGIE. Nieuw rechts en het biologisch determinisme. Voor wie weerwerk wenst te bieden aan oude en nieuwe Nazi (rassen)theorieën is dit standaardwerk een echte aanrader. Het werd geschreven door Lewontin, Rose en Kamin en werd reeds vertaald in het Frans, Spaans, Portugees, Japans, Italiaans, Zweeds en Nederlands. Het is uitgegeven bij EPO, heeft 295 bladzijden en kost 850 fr.

F.W.

De Moelial

ASA-VUB Klein maar dapper.

ASA (Architectuur Studenten Associatie) is een internationaal initiatief waar ook België zich bij heeft aangesloten, de bedoeling is om ons zowel nationaal als europees te verenigen om beter contact te hebben. Het doel is om aan de geïnteresseerde informatie door te spelen en om te proberen activiteiten te steunen, verbeteren en of te coördineren. Op deze manier is ASA een deel van EASA (European Architecture Students Assembly).

Wij proberen nu ook nationaal deze vereniging op te starten tussen de verschillende instituten en afdelingen waar architectuur wordt gedoceerd. Na lang discussieren besloot men dat ASA's belangrijkste bestaansvorm deze van interscholair informatie netwerk is.

Laten we niet vergeten dat ASA actief is in het postindustriële of informatietijdperk, een era waarin de belangrijkste meetbare eenheid de 'bit' is geworden. Maar we kunnen de zaken veel concreter dan dat voorstellen: ASA is er om een stroom van ideeën en informatie te laten cirkuleren tussen de verschillende instituten waar architectuur (in de ruimste betekenis van dat woord) onderwezen wordt. De informatie is evenwel

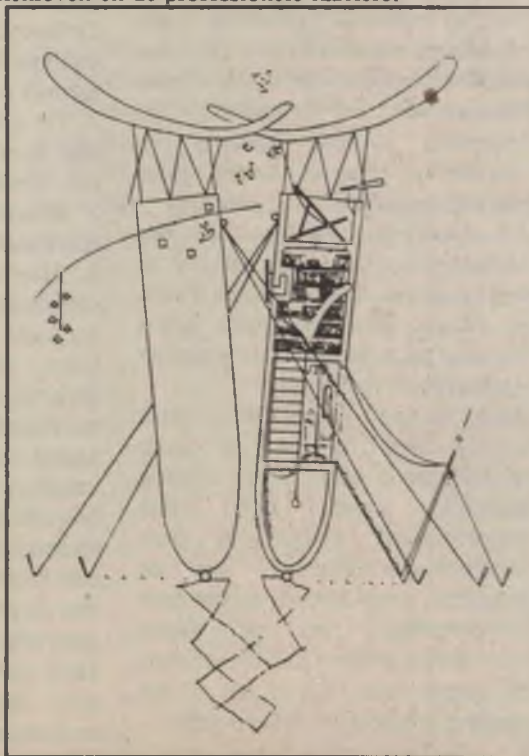
van specifieke aard en wordt zeker niet lukratief rondgestrooid; welbepaalde doelstellingen worden daarbij in het achterhoofd gehouden:

- * Het verenigen van studenten van alle instituten waar men architecten, ingenieur-architecten, interieurdesigners, landschapsarchitecten, stede-bouwers en monumentenzorgers,... kweekt (deze lijst is niet limitatief).
- * Het verstrekken van informatie en het bevorderen, steunen en koördineren van activiteiten op edukatief, cultureel en sociaal vlak om zodoende een alternatief forum te bieden en het spektrum van 'architectuuronderwijs' te verbreden.
- * Het vervullen van de noodzakelijke brugfunctie tussen het studentenleven en de professionele carrière.
- * Het bijdragen in de verwezenlijking van een gunstig cultureel klimaat waarin vormbedenker en -gever zich ten volle kan ontplooiën en zijn eigenheid kan bewaren tegen een brede socio-ekonomische achtergrond.

Op dit moment zijn er verschillende projecten die op stapel staan of al uit de startblokken zijn gevlogen. Hieronder een kleine opsomming van de belangrijkste.

* De Kalender : ons kommunikatiemiddel, een tweemaandelijks tijdschrift dat gratis aan onze leden wordt verstrekt en dat een kalender (tiens tiens) van de meesten belgische en sommige buitenlandse activiteiten zoals lezingen, tentoonstellingen, workshops enz bevat. Daarnaast wordt er in nevenartikels ook uitleg gegeven over sommige gebeurtenissen en wordt er informatie verstrekt over wat er leeft in de architectuurwereld zowel op academisch als op professioneel vlak.

* De tentoonstellingen : Via het internationaal netwerk hebben we de mogelijkheid om sommige studentententoonstellingen naar België te halen zoals onlangs in de bibliotheek "Exercises in Flight" een finse architectuurtentoonstelling uit Oulu die hierna nog in andere instituten in Vlaanderen te zien zal zijn. Op komst zijn een portugese en een russische exhibitie, en hopelijk nog meer.

< vervolg op pagina 12 >

ASA-VUB

Klein maar dapper

<vervolg van p. 11.>

* Cyclasa : De bedoeling is dat elk instituut een representatieve tentoonstelling maakt en deze doorstuurt naar een andere waarna deze, na te geexposeerd te hebben, ze weer doorstuurt, zodanig dat er een cyclische beweging ontstaat. Na 1 jaar moet elk instituut alle kleine tentoonstellingen gehad hebben waarna er een keuze gemaakt zal worden om een grotere te creëren.

* Utopica : een internationaal initiatief dat om de zes maanden een tijdschrift uitbrengt. De bedoeling is om rond een bepaald thema te werken, filosoferen zodanig dat er na verloop van tijd een artikel geproduceerd wordt dat in het magazine verschijnt.

* EASA : elk jaar is er in de periode juli-augustus een international assembly van $\pm$ 500 studenten uit heel europa die in kleinere workshops werken rond een bepaald centraal thema. Het ligt in onze bedoeling om deze assembly in 1990 in België te laten doorgaan.

* Arch. onderwijs : Algemene kritiek, zowel positieve als negatieve, te hebben op het architectuuronderwijs en om alternatieven te formuleren. De bedoeling is om hierover de discussie op gang te brengen, en er een colloquium rond te organiseren.

* Entrepot Public : Het herbestemmen van een gebouw in het hartje van Brussel (naast Thurn et Taxis). Een workshop wordt hierrond georganiseerd om concrete voorstellen in te dienen.

Zoals boven al gespecificeerd wordt kunnen ook mensen die geen architectuur of aanverwante richting studeren maar zich toch geïnteresseerd voelen in deze kunstuiting deelnemen aan de projecten. Deze kunnen gerust eens binnenspringen op de dienst architectuur gebouw Z (Z-Tekenzaal) en vragen naar Dag of Jan en het magisch woordje ASA laten vallen.

Dag en Jan.

Film en literatuur: er komt geen eind aan.

Wat laat maar dan toch eindelijk in de Moeial: een verslag over het filmcolloquium op 6,7 en 8 oktober 1988..Hier volgt een verkorte versie van het persbericht dat door de dienst PR van de heer Dethier de wereld ingestuurd werd. Colloquium 'Cinema en Literatuur': "Een soort micro-fysica van Europa" zei prof.H.Dethier van de VUB.

In het raam van het Europees jaar van de film en de televisie, organiseerden de VUB, Belfagor, de Federation europeenne de realisation de l' audiovisuel (FERA), het Centrum voor onderzoek naar literatuur en de film te Agrigento en het Festival van Barcelona, een filmfestival met als titel: 'Cinema en Literatuur gisteren en vandaag in Europa'.

Het gelijknamig colloquium, dat plaatsvond aan de VUB op 6, 7 en 8 oktober, kende een enorme toeloop van geïnteresseerden. Blijkbaar vielen zowel het onderwerp -de problematiek rond de filmbewerking van mythes en literaire werken- alsook de sprekers -een internationaal gezelschap van academici en cineasten- in de smaak van het publiek.

Gedurende de drie dagen van het colloquium kwamen de volgende thema's aan bod:

1. De grote Europese mythes, van een mondelinge overlevering naar een visuele en literaire expressie.
2. Romaneske en cinematografische schriftuur.
3. Het respect voor het literaire verfilmde werk en het probleem van het multi-linguïsmen.

Elke spreker benaderde deze onderwerpen vanuit zijn eigen werkterrein. Zij belichtten de band tussen cinema, mythe en literatuur vanuit een filosofisch, sociologisch, linguïstisch...standpunt. Deze theoretische benaderingen werden op een boeiende wijze geconfronteerd met de praktische ervaringen van de aanwezige cineasten.

Toch had ook dit rijke programma zijn rekorten: de Griekse en amazonische mythes, evenals de theorieën van Claude Levi-Strauss en

de bijdragen van gespecialiseerde Vlaamse journalisten, bleven onbelicht.

In een nog te verschijnen publicatie hopen de organisatoren deze leemten op te vullen.

De eerste dag stond in het teken van de grote Europese mythes, zowel in hun klassieke als Barthesiaanse betekenis. Het uiteindelijke doel van beelden, dit wil zeggen mythes, romans en cinematografische beelden, is de wereld zichtbaar en verstaanbaar maken. Beelden ordenen de wereld waardoor een classificatie en hiërarchie zichtbaar wordt.

De laatste dag stond het probleem van het respect voor het verfilmde literaire werk centraal, alsook het probleem van het multilinguïsmen..

Tot slot maakte E.Lojacono de balans op van het colloquium, zonder echte conclusies te trekken. Het grote en gediversifieerde aanbod van sprekers en het aantal onopgeloste vragen, maakten dit immers onmogelijk.

Wel stelde hij dat de klassieke en moderne auteurs, de theatermakers en de cineasten hun inspiratie putten uit de mythe. De film, als zevende kunst en meest populaire genre van het post-industriële tijdperk, heeft volgens E. Lojacono nieuw leven geblazen in de literatuur van heden en verleden. Ze heeft waarden en boodschappen overgebracht naar een groot publiek waarvan de romanschrijver slechts kan dromen. Dit toont de enorme verantwoordelijkheid van de cineast aan. Hier was reeds op ingegaan door J. Correa die de nieuwe mediatechnologieën ziet als dragers van uitzonderlijke mogelijkheden voor

<Vervolg onderaan pag. 13.>

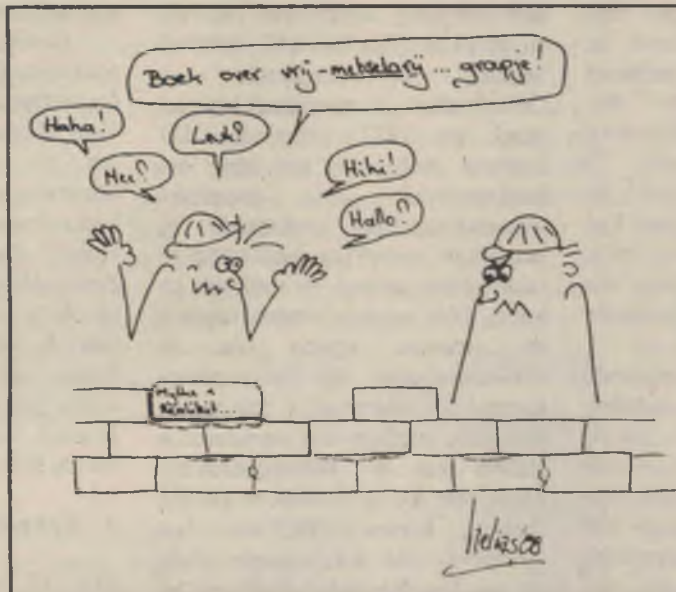
Vrijmetselarij. Mythe en realiteit.

Onlangs is de nieuwe publikatie van Studiekring Vrij Onderzoek van de persen gerold. Wij beloven jullie een interview met Michel Huysseune in de volgende Moeial, en geven alcast een korte bespreking van het boek. "Vrijmetselarij. Mythe en realiteit." poogt een inzicht te verschaffen in het fenomeen vrijmetselarij. Wat behelst de hedendaagse vrijmetselarij? Het onderzoekt hoe de hedendaagse vrijmetselarij gegroeid is uit een 18de-eeuwse gezelligheidsvereniging, hoe die ontwikkeling een sterke diversificatie van de vrijmetselarij teweeg heeft gebracht.

De vlag "vrijmetselarij" blijkt uiteenlopende ladingen te dekken. Boven alle internationale kloven blijkt niettemin een ge-

meenschappelijke identiteit te bestaan. Het boek besteedt dan ook aandacht aan een parallelle geschiedschrijving, nl. deze van de buitenstaanders. De geheimzinnigheid waarmee de vrijmetselaars zich omringen bleek als gevolg een grootse mystificatie van het fenomeen voort te brengen. Aldus is de vrijmetselarij getekend door haar (vervormd) beeld in de publieke opinie. Feit is dat de vrijmetselarij zich van de buitenwereld isoleert, maar deze buitenwereld ontsnapt niet aan haar invloed. Uitgegeven bij EPO. 216 blz, prijs: 698 fr.

F.W.

Te verkrijgen bij Studiekring Vrij Onderzoek zélf, door storting op 001-1497965-70.

Vervolg filmcolloquium.

de ontwikkeling van de communicatie tussen mensen. Ze dragen op die manier bij tot het beschermen van de vrede en het versterken van de democratie.

In zijn slotwoorden benadrukte E. Lojaco de noodzaak aan een Europese culturele eenheid, als voorwaarde voor een politiek eengemaakt Europa.

Het colloquium bezat een Europese uitstraling, zowel door de aanwezigheid van sprekers van uiteenlopende nationaliteit als door haar onderwerp. Want in de mythes, vertaald in literatuur en film, wortelt immers onze Europese cultuur!

WR

10 december 1988 40 jaar mensenrechten.

Ongelofelijk maar waar. Georganiseerd door Amnesty International Vlaanderen, de Liga voor de Verdediging van de Rechten van de Mens, Pax Christi Vlaanderen en de Vereniging voor de Verenigde Naties herdenkt men nota bene in Antwerpen (Handelsbeurs-Meir) op 10 Op 10 december zal het worden nog voortdurend Verdediging van de Rechten van de Mens, Pax Christi geschonden, door van de Mens, Pax Christi regeringen naast zich geleegd enz... En toch zijn Verenigen voor de Verenigde Naties hebben de er ook reeds heel wat handen in elkaar geslagen stappen in de goede en plannen op 10 december richting gezet. een namiddag rond het thema "mensenrechten". Sinds 1948 zijn er overal Om 14.30 u. krijg je jazz in je oren getoeterd, door het Chuka-quintet, om je inlevingsvermogen te vergroten. (Dit was een n.v.d.r. die een hekel heeft aan sjess, sorry, 't is sterker dan mijzelf.)

Na veertig jaar stellen we echter vast dat dit al te vaak een louter theoretische verklaring gebleven is. De rechten van de mens

Vlaanderen, de Liga voor de

<Vervolg, p. 14.>

ALLEZ, Pierre BOULEZ!

Op 21 november werd aan een van de belangrijkste hedendaagse componisten, Pierre Boulez (1925), een eredoktoraat uitgereikt.

Iedereen die een beetje met hedendaagse muziek vertrouwd is, weet dat Boulez een ontzettend belangrijk komponist is die, ondanks schaarse hoogtepunten (waarbij "Pli selon Pli") zondermeer als een van de meesterwerken van onze eeuw kan beschouwd worden), steeds blijk geeft van een volledige kennis van de materie en een uiterst verfijnde stijl.

In zijn toespraak beklemtoonde rector Loccufier "de subtiele muzikaliteit, de uiterst gedifferentieerde sonoriteit en een verbluffend vormgevoel...zijn zelfkritiek ook en zijn streven om een levende traditie met vernieuwing te verbinden; zijn strijd om een toekomstgerichte muziktaal te helpen vinden; zijn inspanningen om via die taal een maatschappelijke communicatie tot stand te brengen; zijn streven om de technologische vernieuwing dienstbaar te maken aan de kunstbeoefening - om wetenschap en kunst in een nieuwe synthese samen te brengen; zijn cosmopolitanisme".

De Nieuwe Muziekgroep (het enige gesubsidieerde gezelschap in Vlaanderen dat nieuwe muziek brengt) zorgde voor de muzikale omlijsting: twee weinig zeggende werken - respectievelijk van Goeyvaerts en Goethals - met tussendoor een vingeroefening van de meester: Repons, uit 1984.

In zijn dankwoord wees Boulez o.a. op de spanning tussen rationalisme van de kompositietechniek en de emotie, 'passion' binnen de creatie van een werk. De kritiek tot het establishment te behoren ontweek hij met het antwoord om de instituties van binnenuit te veranderen: "ecrire droit avec des doigts courbes". Tenslotte drukte hij op het belang van een

samenwerking tussen het IRCAM en de VUB. (Het IRCAM - oftewel 'Institut de Recherche et Coördination Acoustique/Musique' werd in 1977 geopend. "Dit instituut stelt zich tot taak om fundamenteel en toegepast wetenschappelijk onderzoek te verrichten, vooral dan wat betreft de raakvlakken tussen technologie en kunst. Hier werken wetenschappers en artiesten samen om de verworvenheden van de moderne technologie (electronica, computers, artificiële intelligentie) ten dienste te stellen van de kunstbeoefening. Maar ook sociaalwetenschappelijke themata komen hier aan bod". Hopelijk leidt deze samenwerking tot wat vruchtbaarder resultaten bij Artificiële Intelligentie - afdeling muziek, hier op de VUB (momenteel moeten we het stellen met wat neo-romantisch gezwijmel van Luc Steels - dat is nl. in de mode- of de lawaaierige muzakbrouwsels van Peter Beyls). Waarom waren er eigenlijk maar een tachtigtal aanwezigen op deze viering - waarbij dan nog hoofdzakelijk vaklui en (het handvol) Belgische componisten? Er was eens te meer een gebrek aan informatie (typerend voor hedendaagse muziek) - nergens aan de VUB hing bvb. een aankondigingsaffiche, veel te laat werden informatiebladen (nl. de dag zelf) verspreid.

Daarnaast natuurlijk zoals Loccufier aanhaalde "ondanks heroïsche pogingen om een publiek op te voeden om moeilijke muziek te beluisteren en te waarderen - om het muziekleven frisse impulsen te geven opdat het de nieuwe muziek volwaardig zou ondersteunen en integreren - blijven er terzake fundamentele problemen, zoals een overmatige fracturatie en

specialisatie, een eenzijdige museale - historiserende tendens, commercialisatie allerhande en een ongerefecteerde experimenteelust." Voor diegenigen die er niet waren (en het waren er veel): op 5 december kan u naar een konsert met hedendaagse muziek (werk van o.a. Henri Pousseur, I. Stravinski, Bernard Foccroulle, Baudouin de Jaer en om te eindigen 'Verklarte Nacht' van A. Schoenberg); dit konsert begint om 20u30, in Atelier St Anne, rue des Tanneurs 77a, 1000 Brussel. Voor studenten bedraagt de inkom 200 Fr.

WR

Vervolg mensenrechten.

Om 15 u. krijg je informatie, getuigenissen en discussies over het statuut, de opvang en de integratie van vluchtelingen, en dit in samenwerking met het Overlegcentrum voor Onthaal en Integratie van Vluchtelingen. Het geheel wordt gemodereerd door Paul de Maeseneer.

Om 16 u. brengt Kathy Lindekens ons de Mauthausenliederen en liederen op muziek van Mikis Theodorakis. Niet missen!

Om 16.30 u. is er een interview met premier Martens rond het Belgisch beleid inzake mensenrechten.

Om 17 u. kan je even siësten, want dan is het PAUZE.

Om 17u30 start dan, tot 19 u30, een denderend optreden van de Hasanband.

Doorlopend zijn er tentoonstellingen, standen video- en diareeksen, kindersanimatie, ... Inkom: 100 fr., in VVK: 80 fr.

De kaarten zijn te bekomen bij de 4 organisaties of telefonisch op het nummer 03/225.00.22. Je kan je poet ook gewoon storten, op rekening 001-0351611-62, met vermelding "kaarten 10 dec".

DE AGENDA...

... een bijdrage van het Brussels StudentenGenootschap!!!

woensdag 30 november.

- AVSG-Gelparty in de Jetse BSG-zaal vanaf 20 uur.
- Film van Amnesty International: Yol. In Qb, 20 uur.
- Pakjesavond van Westland en VSKM.
- Cantus van KBS in de BSG-zaal om 20 uur.

donderdag 1 december.

- Film "The Mission", georganiseerd door Westland.
- VRG-Oceadium om 18 u. verzamelen in de Confrater.
- Antverpia Pannekoekenslag in de Obyllyx vanaf 8.30 uur.
- GK-TD en Cantus in de BSG-zaal van de Campus Oefenplein.

vrijdag 2 december.

- Wase Rapen: Kroegtocht rond de grootste markt van België.

maandag 5 december.

- Film: "Running Scared" in Qb. Org.: Wase Rapen.
- Film Campina: "The Hidden" in Qc.
- WK-TD op Konink en Loburg met DJ. Tuschinsky.

dinsdag 6 december.

- Film van PPK.
- Film van de Wase Rapen: "Appointment with the Death" (Agatha Christie).
- "Sinterklaas-TD" van Campina in de Prof.
- Wandeltocht met Glühwein door het Zoniënwood van 14 tot 19 uur. Org.: Kring der Brusselse Studenten.
- PK gaat naar het Oceadium.
- Doop van ZWK.
- TD van de Ost. Ploate in de BSG-zaal.

woensdag 7 december.

- diavoorstelling van MLB in Qc om 20 uur.
- 20-gratis-vaten-TD door Solvay, ter gelegenheid van het 20-jarig bestaan van deze kring. Het gebeuren vindt plaats in een Feesttent.
- Campina bezoekt Brouwerij "De Kluis" in Hoegaarden.

donderdag 8 december.

- 3de zangfeest van de VUB, organisatie BSG, om 20 u.

in Qa. Dit zangfeest wordt gevolgd door een TD in de BSG-zaal.

vrijdag 9 december.

- AVSG-Galabal in de Salons Verspaille, Keizerlijk Plein in Aalst vanaf 21 u.
- Receptie van VSKM in het VOC Mechelen.
- Einde van "Killer" door de RPGC.
- In de BSG-zaal om 20 u.: Gilde Halewijn.

zondag 11 december.

- Folklore Academie: Cantus in de BSG-zaal om 21 u.

maandag 12 december.

- Cantus van PK in de PK-zaal. (Begin van de PK-week).
- Film van VSKM: "Crocodile Dundee I" om 20 u. in de Q.
- VRG Schachtenkoning- en schachtenkoningin-verkiezing VUB in de BSG-zaal.
- New Beat Party in de Obillyx.

dinsdag 13 december.

- Film: "Hellraiser". Org.: Kinneke Baba.
- Van 20 tot 22 uur: Videospeelfilms in K1. (Gratis!!!).
- Historia-TD in de BSG-zaal.

woensdag 14 december.

- Mosselbanket van het LVSV. Resto Campus (Kerkhof van Elsene) om 20 u.
- Ter gelegenheid van de PK-week wéér 2 videofilms gratis in K1 van 20 tot 22 u.
- De Wase Rapen geven een Master Blaster-TD.
- KEPS-film in Qc.

woensdag 14 december.

- Fifth Anniversary Party, Fuif van het Artificiële Intelligentie Lab. In het Kulturkaffee vanaf 21 uur, toegang GRATIS.

zaterdag 17 december.

- AVSG Midnight Cantus in De Klok op de Grote Markt in Aalst. Aanvang 0u00.

Op vrijdag 2 december om 20 u. in Qa.:

KONCERT:

Solidariteit met de Palestijnse Intifadah.

Met:
Roger de Logne
Cheb Hamadi Stati
Panache Culture

Org.: Werkgroep Palestina van MLB-VUB en ULB, AIB
Rode Jeugd Brussel.

Ingang: 200 fr.; VVK: 150 fr.

SJERP

organiseert een gespreksavond over
**ZWANGERSCHAP, BEVALLING EN
OUDERSCHAP.**

Op 13 december, van 20.00 tot 22.00u. in de
lokalen van Sjerp.

Deelname in de kosten: 100 fr.

Inlichtingen & inschrijving (schriftelijk of telefonisch) op
Consultatiecentrum SJERP

Triomflaan 1
1050 BRUSSEL

Tel. 02/ 641.23.45 of 23.44.

Eerste grote Vlaamse studenten muziekkwis

in zaal Harmonie (op
de Mechelse Steenweg
te Antwerpen).

Op woensdag,
30 november
om 20 u.

Inschrijving verplicht,
ploegen van max. zes
personen.

Inlichtinkjes: Eric Dilles,
03/3228871 of café 't
Kroegske, Ossemarkt 24
A'pen of café Duvelsgang,
Schoytestr. 12 A'pen.

TAXISTOP

Taxistop heeft weer een
massa aanbiedingen. Wil je
op een ervan ingaan,
telefoon dan naar
091/23.23.10. Daar geeft
men je alle verdere
inlichtingen over de liften:
Mechelen-Brussel, Edegem-
Brussel, Ekeren-Brussel,
Hemiksem-Brussel, Lier-
Brussel, Londerzeel-
Brussel, Turnhout-Brussel,
Willebroek-Brussel,
Brasschaat-Brussel,
Antwerpen-Brussel,
Keerbergen-Brussel,
Wijnegem-Brussel, Reet-
Brussel, Merksem-Brussel,
Kapellen-op-den-Bos-
Brussel, Mortsel-Brussel,
Tremelo-Brussel,
Zandhoven-Brussel, Genk-

BERICHTJES en ZOEKERTJES.

Wie rijdt er op
woensdagnamiddag tussen
15 en 18 uur in de richting
van Aarschot? Wij zouden
graag (kostendelend)
meerijden.

Neem contact op met Gina
Moons, campus kot 122.

Gezocht: drummer en
keyboardspeler (liefst met
eigen materiaal).

Neem contact op met Jan
De Laet, Generaal
Jacqueslaan 245, bel onder
rechts, 2 X.

Binnenkort bestaat het
Brussels Brecht-Eisler-Koor
10 jaar! Het heeft echter
nog altijd graag nieuwe
bassen, tenoren, sopranen
en altten. Repetitie: elke
zondagavond vanaf 20 uur
in Trefcentrum
OBBRUSSEL, Fortstraat
in St. Gillis. Inlichtingen
op De Moeial.

Brussel, Zonhoven-Brussel,
St.-Truiden-Brussel,
Leopoldsborg-Brussel,
Maasmechelen-Brussel,
Meeuwen-Gruitrode-
Brussel, Alken-Brussel,
Meldert-Brussel,
Geraardsbergen-Brussel,
Stekene-Brussel,
Erembodegem-Brussel,
Dendermonde-Etterbeek,
Ninove-Brussel, Lokeren-
Brussel, Roosdaal-Brussel,
Gent-Brussel, Nevele-
Merendree-Brussel,
Wetteren-Brussel,
Schellebelle-Brussel, St.
Martens Latem-Brussel,
Zottegem-Brussel, Heverlee-
Brussel, Kessel-Lo-Brussel,
Meise-Brussel, Blanden-
Brussel, Kortenberg-
Brussel, Kampenhout-
Brussel, Lendeledede-Brussel.

SKI VAKANTIE

De Sportdienst organiseert
van 3 tot 11 februari een
ski-vakantie in Morzine-
Avoriaz. In de prijs
(14.800 BF) is begrepen:

- de reis per bus.
- het verblijf in vol-
pension (drank inbegrepen).
- skiessen en verzekering.

- sauna + power.
Skipas en skimateriaal zijn
niet inbegrepen.

Info en Inschrijvingen op
de Sportdienst (geb. Y).

De Moeial:

Tweewekelijks studenten-
tijdschrift van de Vrije
Universiteit Brussel, ism
VO, BSG en de Dienst
Kultuur.

Adres:

De Moeial,
Pleinlaan 2-gebouw Y'
1050 Brussel
Tel: 02/641 23 38

Verantwoordelijk uitgever:

Saskia Schoofs,
Grotestraat 116,
3118 Werchter.

Medewerkers:

Saskia & Bart Schoofs,
Michel Distelmans,
Wolfgang Riepl, Wim
Van Wambeke (ook voor
de vorige Moeial), Frank
Wauters, Jan Haegeman,
Dag Thielens, Nicole
Pouliart.

Abonnementen:

150,- voor 1 jaar (15
nummers). Steunabon-
nement: 500,- te storten op
rek.nr. 001-1386975-48
van De Moeial. Met
duidelijke vermelding van
naam en adres.